

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 03869-15/2016-ERU

V Jihlavě dne 22. srpna 2017

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti RDK servis, s.r.o., se sídlem Kynského 126/20, 274 01 Slaný, IČ: 489 49 833 (dále též „účastník řízení“), zastoupené JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph.D., advokátem se sídlem Šafaříkova 201/17, 120 00 Praha 2, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03869-10/2016-ERU (sp. zn. KO-03869/2016-ERU) ze dne 5. ledna 2017, kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 200 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách uplatnil v cenové lokalitě „Slaný – byty“ ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2012 v položce Opravy a údržba neoprávněné náklady ve výši [REDAKCE] Kč, a to za opravy pronajatého majetku vzniklé nad rámec smluvních povinností účastníka řízení jako nájemce, dále mu uložil opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03869-10/2016-ERU (sp. zn. KO-03869/2016-ERU) ze dne 5. ledna 2017 se zrušuje a řízení vedené pod sp. zn. KO-03869/2016-ERU se zastavuje.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Energetický regulační úřad zahájil u účastníka řízení kontrolu podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), jejímž předmětem bylo prověřování, zda účastník řízení v roce 2012 v cenové lokalitě „Slaný“ neporušil cenové předpisy tím, že sjednal

nebo požadoval cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

Kontrolní zjištění Energetického regulačního úřadu byla obsažena v Protokolu o kontrole č. [REDAKCE] ze dne 15. ledna 2016, č. j. 08217-21/2014-ERU, v němž bylo konstatováno, že účastník řízení v cenové lokalitě „Slaný – byty“ u kotelny [REDAKCE] provedl práce překračující rámec běžné údržby sjednaný v nájemní smlouvě uzavřené s [REDAKCE] jako pronajímatelem, kdy o takto vynaložené náklady nebylo v rozporu s bodem (2.3.4) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2011, k cenám tepelné energie (dále jen „cenové rozhodnutí č. 2/2011“), sníženo nájemné pro rok 2012. Konkrétně se mělo jednat u kotelny [REDAKCE] o náklad ve výši [REDAKCE] Kč vynaložený na výměnu podlahy, podlahové konstrukce, výztuž mazanin svařovanými sítěmi, bourání konstrukcí a podkladů pod dlažbou a přesun hmot. V případě kotelny [REDAKCE] mělo jít o náklad ve výši [REDAKCE] Kč za promačkání 78 ks trubek, výrobu kouřové komory, výrobu přední trubkovnice a montáž a u kotelny [REDAKCE] o náklad ve výši [REDAKCE] Kč za promačkání 76 ks trubek, výrobu registru, výrobu přední trubkovnice a montáž. Jelikož nebyly tyto náklady uhrazeny dle nájemní smlouvy pronajímatelem, ani nebylo o tuto částku prokazatelně sníženo nájemné, jedná se podle kontrolního závěru o neoprávněné náklady v ceně tepelné energie za rok 2012.

Proti kontrolnímu protokolu zaslal účastník řízení námítky, v nichž především namítal, že pronajímatel na jednání zastupitelstva potvrdil a následně proplatil jen některé z navrhovaných opatření s náklady v celkové výši [REDAKCE] Kč, přičemž účastník řízení musel vytýkané náklady, které byly vynaloženy nad rámec schválených prostředků, vynaložit, aby zajistil provozuschopnost předmětných kotelen, resp. kotlů, a odstranění vad, které vznikly běžným opotřebením.

Námítkám účastníka řízení nebylo vyhověno, o čemž byl účastník řízení vyrozuměn přípisem č. j. 08217-24/2014-ERU ze dne 3. března 2016.

II. Správní řízení v prvním stupni

Dopisem ze dne 12. dubna 2016 oznámil Energetický regulační úřad účastníkovi řízení zahájení správního řízení ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. Téhož dne Energetický regulační úřad do správního spisu sp. zn. KO-03869/2016-ERU vložil kontrolní spis, o čemž vyhotovil záznam č. j. 03869-3/2016-ERU.

Dne 23. května 2016 byl účastník řízení vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložit majetkové poměry, na což reagoval účastník řízení vyjádřením ze dne 14. června 2016. V tomto vyjádření namítal, že podle bodu (2.3.4) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2011 je nutno snížit nájemné o výši vynaložených nákladů na opravu či renovaci pronajatého movitého nebo nemovitého majetku, pokud tyto náklady vznikly nad rámec smluvních povinností nájemce. Účastník řízení odkázal na čl. [REDAKCE] nájemní smlouvy, podle něhož se nájemce zavazuje k zabezpečení běžné údržby pronajatých tepelných zařízení zajišťující jejich provozuschopnost a bezpečnost, kdy bylo dále sjednáno, že pokud nájemce na základě oznámení pronajímateli provede technické zhodnocení nebo opravu nad rámec běžné údržby na své náklady, souhlasí pronajímatel s odepisováním tohoto

technického hodnocení nájemcem. Podle účastníka řízení je nutné pod pojmem běžné údržby rozumět i opravy tepelných zařízení, a jelikož účastník řízení provedl dle svého názoru pouze běžnou údržbu, jednalo se o splnění jeho smluvní povinnosti a byl tak oprávněn zahrnout tyto náklady do ceny tepelné energie. Účastník řízení dále zdůraznil, že veškeré opravy byl povinen dle nájemní smlouvy provést, aby zajistil provozuschopnost a bezpečnost tepelných zařízení. Závěrem účastník řízení uvedl, že tu existují důvodné pochybnosti o spáchání správního deliktu, a podotkl, že při vyúčtování ceny tepelné energie účastník řízení snížil výši přiměřeného zisku o [REDACTED] Kč, aby s ohledem na skutečně odebrané množství tepelné energie a skutečné celkové náklady udržel pro koncové zákazníky shodnou cenovou hladinu s kalkulovanou cenou pro rok 2012.

III. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 03869-10/2016-ERU ze dne 5. ledna 2017 byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 200 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) téhož zákona uplatnil v cenové lokalitě „Slaný – byty“ ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2012 v položce Opravy a údržba neoprávněné náklady ve výši [REDACTED] Kč, a to za opravy pronajatého majetku vzniklé nad rámec smluvních povinností účastníka řízení jako nájemce. Dále mu uložil opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč.

Energetický regulační úřad v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že účastník řízení jako nájemce uzavřel dne [REDACTED] nájemní smlouvu s [REDACTED] jako pronajímatelem, která byla nahrazena dodatkem č. [REDACTED] ze dne [REDACTED]. Podle čl. [REDACTED] tohoto dodatku se pronajímatel zavázal, že na zvláštní, účelově vázaný účet bude pravidelně čtvrtletně skládat finanční prostředky ve výši stanovené v příloze č. [REDACTED], a to na rekonstrukce, modernizace a rozšíření vybavení tepelných zařízení dle návrhu nájemce. Podle čl. [REDACTED] tohoto dodatku pak nájemce předloží jednou ročně pronajímateli technicky zdůvodněný návrh na použití zmíněných finančních prostředků, který pronajímatel schvaluje. Ze strany účastníka řízení byl pro rok 2012 pronajímateli předložen návrh plánu oprav, rekonstrukcí a modernizací tepelných zařízení v celkové výši [REDACTED] Kč, kdy požadavek na úhradu pronajímatelem činil [REDACTED] Kč, nicméně pronajímatel na zasedání zastupitelstva schválil pouze náklady ve výši [REDACTED] Kč. Dále se v rámci tohoto dodatku, konkrétně v čl. [REDACTED], zavázal účastník řízení provádět na svůj náklad revize, prohlídky a běžnou údržbu tepelných zařízení zajišťující jejich trvalou provozuschopnost a bezpečnost. Pokud by účastník řízení na základě oznámení pronajímateli provedl technické zhodnocení nebo opravu nad rámec běžné údržby na své náklady, souhlasí pronajímatel s odepisováním tohoto technického zhodnocení nájemcem.

Ohledně skutkového stavu věci se prvoinstanční orgán ztotožnil s kontrolními zjištěními, kdy shledal neoprávněné náklady v ceně tepelné energie uplatněné v položce Opravy a údržba, konkrétně náklady vynaložené na opravy v kotelnách [REDACTED] [REDACTED] v celkové výši [REDACTED] Kč. Tyto náklady podle Energetického regulačního úřadu účastník řízení uplatnil v ceně tepelné energie, byť měly být podle dodatku č. [REDACTED] k nájemní smlouvě uhrazeny pronajímatelem, příp. mělo

dojít v souladu s bodem (2.3.4) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2011 ke snížení nájemného v kalkulaci ceny tepelné energie o předmětnou částku.

IV. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03869-10/2016-ERU ze dne 5. ledna 2017, které mu bylo doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 20. ledna 2017 rozklad, který následně doplnil podáním ze dne 10. února 2017.

V rozkladu vyjádřil své přesvědčení o ekonomické oprávněnosti vytykávaných nákladů, kdy Energetický regulační úřad neměl dostatečně zjistit skutkový stav. Účastník řízení rozporuje, že by náklady vynaložené na opravy vznikly nad rámec smluvních povinností nájemce, přičemž správní orgán ustanovení smlouvy interpretoval nesprávně v rozporu se shodnou vůlí smluvních stran. K interpretaci tohoto pojmu přitom Energetický regulační úřad přistoupil, aniž by si vyžádal jakékoliv stanovisko druhé smluvní strany. Podle nájemní smlouvy ve znění dodatku č. ■ je účastník řízení povinen provádět běžnou údržbu pronajatých tepelných zařízení zajišťující jejich trvalou provozuschopnost a bezpečnost, přičemž pojem běžné údržby nelze vykládat toliko podle předpisů týkajících se oblasti účetnictví, ale dle skutečné vůle smluvních stran a jejich zavedené praxe, příp. i jejich následného chování. Účastník řízení tak byl v souladu s obsahem předmětné nájemní smlouvy povinen zajistit i běžné opravy za účelem udržení trvalé provozuschopnosti a bezpečnosti tepelných zařízení, které lze podřadit pod pojem běžné údržby těchto zařízení. Účastník řízení je tak přesvědčen o tom, že běžné opravy byly prováděny v rámci jeho smluvních povinností a na základě toho nebyl povinen snížit nájemné v kalkulaci ceny tepelné energie. Účastník řízení dále namítal, že Energetický regulační úřad nijak neodůvodnil své tvrzení o tom, že provedené opravy přinesly významnější kvalitativní změny daného majetku, což činí rozhodnutí nepřezkoumatelným. V rozkladu rovněž napadal výši uložené pokuty, když Energetický regulační úřad nepřihlédl zejména k tomu, že účastník řízení v cenové kalkulaci snížil zisk o vyšší částku, než která odpovídá správním orgánem vytykávaným neoprávněným nákladům, čímž nemohl získat majetkový prospěch ani poškodit koncové odběratele. V kombinaci s uloženým opatřením k nápravě považuje účastník řízení uloženou pokutu za zjevně nepřiměřenou.

V doplnění rozkladu ze dne 10. února 2017 předložil účastník řízení vyjádření pronajímatele, který uvedl, že předmětné opravy byly provedeny za účelem opětovného uvedení tepelného zařízení do provozuschopného stavu a že účastník řízení byl povinen tyto opravy provést v souladu s čl. ■. dodatku č. ■ k nájemní smlouvě.

S ohledem na výše uvedené účastník řízení navrhl, aby předsedkyně Energetického regulačního úřadu napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila k novému projednání, příp. správní řízení zastavila.

V. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada Energetického regulačního úřadu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Rozklad účastníka řízení byl podán dne 20. ledna 2017. S účinností od 1. srpna 2017 došlo ke změně § 17b energetického zákona, kdy v čele Energetického regulačního úřadu nadále již není a ve smyslu § 17b odst. 1 písm. c) energetického zákona, ve znění účinném do 31. července 2017, o opravných prostředcích nerozhoduje předseda Energetického regulačního úřadu, ale v souladu s § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona Rada Energetického regulačního úřadu.

Po přezkoumání námitek účastníka řízení vznesených v rozkladu, jakož i podkladů správního řízení, dospěla Rada k závěru, že se účastník řízení vytykaného správního deliktu nedopustil.

Především Energetický regulační úřad ve svém rozhodnutí spolehlivě neprokázal a dostatečně neodůvodnil, že by náklady na opravy, které dle tvrzení správního orgánu neměl účastník řízení zahrnout do ceny tepelné energie, příp. měl o výši těchto nákladů v kalkulaci ceny tepelné energie v souladu s bodem (2.3.4) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2011 snížit nájemné, nebyl účastník řízení dle nájemní smlouvy ze dne [REDAKCE], ve znění dodatku č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (dále jen „nájemní smlouva“), povinen vynaložit. To je přitom zásadní skutečnost, neboť povinnost snížit v kalkulaci ceny tepelné energie nájemné se vztahuje pouze k takovým nákladům na opravy či renovaci pronajatého majetku, které vznikly nad rámec smluvních povinností nájemce. Účelem předmětného bodu cenového rozhodnutí je zabránit, aby nájemce jakožto dodavatel tepelné energie zahrnoval do ceny tepelné energie ty náklady, které má hradit dle nájemní smlouvy pronajímatel, kdy je vycházeno z předpokladu, že výše nájemného je mezi smluvními stranami sjednána již s ohledem na budoucí náklady vynakládané na opravy či renovace pronajatého majetku. Pokud by tak nájemce provedl opravu či renovaci nad rámec svých smluvních povinností, tyto náklady by zahrnul do ceny tepelné energie a zároveň by nesnížil nájemné v kalkulaci ceny tepelné energie, odběratelé by byli nuceni hradit tyto náklady v podstatě dvakrát, jednak v nákladech za provedené opravy a jednak v nájemném, což je nepřipustné. Obecně tedy platí, že pokud by dodavatel tepelné energie provedl opravy či renovace nad rámec smluvních povinností nájemce, nemohl by uvedené náklady přenášet na odběratele.

Energetický regulační úřad se při posuzování skutečnosti, zda lze účastníkem řízení provedené opravy podřadit pod jeho smluvní povinnosti jakožto nájemce, soustředil na výklad pojmu běžná údržba tepelných zařízení, kterou provedl v souladu s vyhláškou č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví (dále jen „vyhláška č. 500/2002 Sb.“). Podle definic pojmů oprava a údržba a jejich rozlišení v citované vyhlášce Energetický regulační úřad usoudil, že opravu nelze podřadit pod pojem běžná údržba, a pokud měl účastník řízení podle nájemní smlouvy zabezpečit běžnou údržbu tepelných zařízení, nemohlo se jednat o opravy. Oprava tak měla být provedena nad rámec smluvených povinností. Ačkoliv má postup Energetického regulačního úřadu určitou logiku, kdy se cena tepelné energie skutečně kalkuluje a účtuje v souladu s cenovými a účetními předpisy, nelze bez dalšího stejné principy aplikovat

i na výklad obsahu soukromoprávních úkonů učiněných v souladu se zákonem č. 40/1964 Sb., občanský zákoník. Zvláště pak za situace, pokud si smluvní strany výslovně neujednaly, že v nájemní smlouvě použité pojmy budou vykládány podle účetních předpisů. Zde je nutné přijmout námitku účastníka řízení, že předmětná ustanovení smlouvy měla být vyložena dle svého obsahu, dle skutečné vůle smluvních stran a případně i následného jednání smluvních stran a jejich zavedené praxe.

Pokud je v čl. ■■■, nájemní smlouvy stanoveno, že se ■■■■

■■■■, potom je třeba zdůraznit, že smluvní strany běžnou údržbou zjevně nerozuměly toliko údržbu ve smyslu § 47 odst. 2 vyhlášky č. 500/2002 Sb. (tj. soustavná činnost, kterou se zpomaluje fyzické opotřebení a předchází poruchám a odstraňují se drobnější závady), ale takovou činnost, kterou je zajištěna trvalá provozuschopnost a bezpečnost tepelných zařízení, mezi níž lze podřadit i naléhavé opravy. Tomuto výkladu nasvědčuje i druhý odstavec v čl. VI. nájemní smlouvy, podle něhož ■■■■

■■■■ z čehož by bylo možné dovozovat, že smluvní strany rozlišovaly opravy spadající do rámce běžné údržby a opravy prováděné nad tento rámec. I kdyby tento druhý odstavec byl v rozporu s účetními předpisy, jak dovodil prvostupňový orgán v napadeném rozhodnutí, nemění to nic na závěru, že zjevnou vůlí smluvních stran bylo mezi běžnou údržbu řadit i nezbytné opravy prováděné za účelem zachování provozuschopnosti a bezpečnosti tepelných zařízení. Úvahy Energetického regulačního úřadu o kvalitativních změnách způsobených provedenými opravami jsou potom čistě spekulativní a nepodložené. Tento výklad příslušného článku nájemní smlouvy je dále podpořen i dodatečně zaslaným vyjádřením ■■■■, podepsaným starostou, kde je konstatováno, že podle uzavřené smlouvy a na základě toho zavedené praxe hradí pronajímatel investice zvyšující hodnotu tepelných zařízení (rekonstrukce, modernizace, rozšíření a dovybavení) nebo výměnu větších celků (např. kotle), zásahy, které udržují provozuschopnost a bezpečnost zařízení, provádí nájemce.

Nezbytnost provedených oprav k zajištění trvalé provozuschopnosti a bezpečnosti tepelných zařízení Energetický regulační úřad nijak nerozporoval a i v kontrole bylo zopakováno tvrzení účastníka řízení, že se jednalo o opravy provedené za účelem uvedení do předchozího provozuschopného stavu. Ačkoliv je velmi obtížné posoudit nutnost vynaložení nákladů na opravy pouze na základě písemných podkladů, Energetický regulační úřad tvrzení účastníka řízení nijak nevyvrátil ani neprovedl jiné důkazy, např. důkaz znaleckým posudkem, přičemž v pochybnostech je nutno se přiklonit ve prospěch účastníka řízení. Rada tak má za to, že uvedené náklady lze považovat dle nájemní smlouvy za náklady vynaložené na běžnou údržbu, když byly vynaloženy s cílem zajistit trvalou provozuschopnost a bezpečnost pronajatých tepelných zařízení. Účastník řízení tedy s ohledem na výše uvedené nebyl povinen o takto vynaložené náklady v souladu s bodem (2.3.4) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2011 v kalkulaci ceny tepelné energie snížit nájemné.

Dále je třeba zdůraznit, že jednání konkrétního subjektu ve vztahu k porušení bodu (2.3.4) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2011 je nutné posuzovat podle konkrétních okolností každého případu, jelikož by v některých výjimečných případech mohl být tento bod cenového rozhodnutí aplikován způsobem, který je rozporný se zákonem. Pokud

v posuzované věci účastník řízení vznesl požadavek na odsouhlasení oprav, které považoval za nezbytné z hlediska zajištění trvalé provozuschopnosti a bezpečnosti tepelných zařízení, pronajímatelem, a tento provedení oprav odmítl, a jestliže by současně platily závěry Energetického regulačního úřadu, byl by to účastník řízení, který by byl ve výrazně nevýhodném postavení, kdy by byl nucen tyto náklady hradit z vlastních zdrojů, ačkoliv by se jednalo o náklady nezbytně nutné na zajištění dodávek tepelné energie (tj. v obecné rovině ekonomicky oprávněné) a aniž by účastník řízení zároveň mohl nějakým způsobem jednostranně ovlivnit výši nájemného. Povinnost zajistit spolehlivou a trvale bezpečnou dodávku tepelné energie se však v tomto případě vztahuje na účastníka řízení, který je držitelem licence, a nikoli na pronajímatele. Účastník řízení tedy odpovídá za řádný výkon licencované činnosti, proto musí postupovat s odbornou péčí a nezbytné opravy provést, aby těmto povinnostem dostál. Jak náklady na provedené opravy, tak i náklady vynaložené na nájemné by za takovéto situace odpovídaly ekonomicky oprávněným nákladům dle § 19a odst. 1 ve spojení s odst. 4 energetického zákona na zajištění spolehlivého, bezpečného a efektivního výkonu licencované činnosti a rovněž definici ekonomicky oprávněných nákladů v § 2 odst. 7 písm. a) zákona o cenách.

Principem regulace především je, aby regulované ceny pokrývaly účelně vynaložené ekonomicky oprávněné náklady. V případě dodávek tepelné energie se dokonce jedná o činnost vykonávanou ve veřejném zájmu (viz § 3 odst. 2 energetického zákona). Pokud Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí nijak nevyvrátil, že by vytykané náklady na opravy byly nezbytně nutné pro zajištění spolehlivého a bezpečného výkonu licencované činnosti, a nerozporoval ani jejich výši, pak lze tyto náklady v plné výši považovat za ekonomicky oprávněné. Stejně tak u nájemného Energetický regulační úřad nezjistil, že by jeho výše přesahovala limity stanovené cenovým rozhodnutím, i tento náklad je tak možné považovat za ekonomicky oprávněný v plné výši. Za takovéto situace by bylo v rozporu se zákonem i s účelem bodu (2.3.4) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2011 považovat nutně vynaložené náklady na opravy za ekonomicky neoprávněné, resp. trvat na tom, aby o jejich výši bylo sníženo nájemné v ceně tepelné energie, když tyto náklady byly vynaloženy ve prospěch odběratelů k zajištění spolehlivých dodávek tepelné energie. Uvedený bod cenového rozhodnutí totiž nijak neřeší situaci, kdy je nájemce povinen hradit nájemné ve smluvené výši podle nájemní smlouvy, která zůstává platnou (tj. je povinen za účelem zajištění dodávek tepelné energie tento náklad vynaložit), ale současně je nutné provést určité opravy, s nimiž pronajímatel nevysloví souhlas. Cenové rozhodnutí zde vychází ze skutkové domněnky, že náklady na opravy a údržbu (které jsou obecně při splnění určitých podmínek ekonomicky oprávněné a v případě jejich vynaložení držitelem licence, který by zároveň byl vlastníkem licencovaných zařízení, by nebylo sporu o možnosti jejich uplatnění v kalkulaci) jsou již obsaženy v rámci nájemného hrazeného pronajímatelem, tj. jejich zahrnutím do ceny by došlo k započítání nákladu duplicitně. Takový předpoklad však není možno aplikovat paušálně. V tomto případě by byl postižen toliko nájemce, kterého však tíží povinnost zajištění spolehlivých a bezpečných dodávek tepelné energie, a jde proti smyslu cenové regulace, aby tyto účelně vynaložené náklady nesl jakožto držitel licence. Rada však zdůrazňuje, že vytykané náklady na opravy považuje za vynaložené v rámci smluvních povinností účastníka řízení, jak je popsáno výše.

Konečně je nutné se vyjádřit i k účastníkem řízení namítanému snížení uplatňovaného zisku v ceně tepelné energie. Ačkoliv lze souhlasit s Energetickým regulačním úřadem,

že účelem snížení zisku účastníka řízení nebylo kompenzovat náklady, které správní orgán shledal jako neoprávněné, zvláště pak za situace, kdy si účastník řízení nebyl vědom, že by v ceně uplatnil neoprávněné náklady, v případě, že by se skutečně o neoprávněné náklady jednalo, musel by Energetický regulační úřad přesto k tomuto postupu přihlídnout minimálně při ukládání opatření k nápravě. Je zjevné, že účastník řízení snížil zisk za účelem zachování sjednané výše ceny tepelné energie pro odběratele, což ve své podstatě znamená, že pokud by nebyly předmětné náklady do kalkulace ceny tepelné energie vůbec zahrnuty (nebo by bylo o tuto částku sníženo nájemné), účastník řízení by snížil zisk méně o částku, která by odpovídala nákladům na opravy, a cena tepelné energie by tak zůstala pro odběratele stále stejná. Z této skutečnosti lze dovodit, že vytýkaným jednáním účastník řízení nemohl získat majetkový prospěch a uložení opatření k nápravě tak nebylo namístě. Tato okolnost měla být vyhodnocena i v rámci posuzování materiální stránky správního deliktu, neboť by případné porušení zákona účastníkem řízení zůstalo především v rovině formální.

VI. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, a to z důvodu nesprávného vyhodnocení jednání účastníka řízení jakožto deliktního jednání. Po důkladném posouzení napadeného rozhodnutí a podkladů založených ve spise má Rada za to, že účastník řízení předmětný správní delikt nespáchal. S ohledem na výše uvedené je nutné postupovat podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, tj. napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 17b odst. 11 energetického zákona nelze dále odvolat.

Ing. Vladimír Outrata
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

RDK servis, s.r.o., prostřednictvím JUDr. Jindřicha Vítka, Ph.D.